

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Jerzy Bess SO Krzysztof Hejosz (delegowany)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 maja 2013 r.

w Krakowie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenie powódki

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Tarnowie

z dnia 3 grudnia 2013 r. sygn. akt I C 847/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Uzasadnienie:

Zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Tarnowie zwrócił pozew. Na uzasadnienie zarządzenie sąd wskazał, że zarządzeniem doręczonym w dniu 29 października 2012 r. wezwano powódkę o sprecyzowanie podstawy faktycznej żądania przez wskazanie daty darowizny, która została odwołana oraz kwoty pieniężnej, jaka była jej przedmiotem, a także poprzez wyjaśnienie sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty, jednakże w wyznaczonym terminie brak pozwu nie został uzupełniony, co uzasadnia zwrot pozwu zgodnie z art. 130 § 2 k.p.c.

Zarządzenie powyższe zostało zaskarżone przez powódkę, która wniosła o jego uchylenie zarzucając, że pozew podpisała osobiście, nie korzystając z pomocy adwokata, a jej podeszły wiek, brak wykształcenia prawniczego oraz stały pobyt w USA i nie posługiwanie się telefonem oraz komputerem znacznie utrudnia jej wykonanie zarządzenia sadu. W kraju powódka ustanowiła wyłącznie pełnomocnika dla doręczeń, a braków pozwu nie mogła uzupełnić w terminie z uwagi na huragan (...), który pozbawił jej łączności. W konsekwencji uzupełnienie braków pozwu po terminie wynikało z przyczyn obiektywnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przepis art. 130 § 1 k.p.c. ustanawia tygodniowy ustawowy termin do uzupełnienia pisma dotkniętego brakami uniemożliwiającymi nadanie pismu prawidłowego biegu, zaś sankcja niedotrzymania tego terminu przez stronę jest zwrot pisma stosownie do art. 130 § 2 k.p.c. Termin ten, jako ustawowy, nie podlega przedłużeniu. W odniesieniu do osób zamieszkałych za granicą i nie mających w kraju swego przedstawiciela art. 130 § 1¹ ustanawia natomiast termin sądowy, nie krótszy niż miesiąc, który może być przedłużony przez przewodniczącego, stosownie do art. 166 k.c. na wniosek zgłoszony przed upływem terminu. Bieg miesięcznego terminu wyznaczonego przez przewodniczącego stosownie do art. 130 § 1¹ k.p.c. rozpoczął się w dniu 29 października 2012 r., a zatem termin ten upłynął w dniu 29 listopada 2012 r. Do tej chwili do sądu nie wpłynął wniosek powódki o przedłużenie terminu. Wprawdzie w dniu 3 grudnia 2012 r. wpłynęło pismo nadane w polskim urzędzie pocztowym w dniu 29 listopada 2012 r. (k. 36-38), zawierające wniosek o przedłużenie terminu o 14 dni, jednak pochodziło ono nie od powódki ani jej pełnomocnika, ale od pełnomocnika do doręczeń, a zatem osoby nie mogącej skutecznie złożyć w imieniu powódki żadnego wniosku. Przepis art. 166 k.p.c. nie przewiduje natomiast możliwości przedłużenia terminu sądowego z urzędu. W konsekwencji zwrot pozwu zarządzonego w dniu 3 grudnia 2012 r. był zasadny i znajdował podstawę w powołanych przepisach. Zatem zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c.

Okoliczność, iż uchybienie terminowi wynikało z siły wyższej, może stanowić podstawę do przywrócenia terminu do uzupełnienia braków pozwu w trybie art. 168 k.p.c. Stosowne pismo w tym przedmiocie wpłynęło jednak do sądu dopiero w dniu 22 lutego 2013 r., a zatem wniosek w nim zawarty nie mógł być rozpoznany przed zarządzeniem zwrotu pozwu. Zatem zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c.

Oddalenie zażalenia nie stanowi przeszkody do rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu, a jego ewentualne uwzględnienie zniweczy skutki zwrotu pozwu. Kwestia formalnej dopuszczalności tego wniosku i jego zasadności pozostaje jednak poza zakresem rozpoznania zażalenia przez Sąd Apelacyjny.